

Αποζημίωση με οικειοθελή αποχώρηση εργαζομένου

Άρειος Πάγος 1090/2012

Μισθωτοί που συνδέονται με σχέση εργασίας αόριστης διάρκειας και έχουν συμπληρώσει δεκαπενταετή υπηρεσία στον ίδιο εργοδότη ή το προβλεπόμενο από τον οικείο ασφαλιστικό οργανισμό όριο ηλικίας και, αν δεν προβλέπεται αυτό, το 65ο έτος της ηλικίας τους, αποχωρώντας από την εργασία τους με την συγκατάθεση του εργοδότη, δικαιούνται το ήμισυ της οριζόμενης αποζημιώσεως για την περίπτωση απροειδοποίητης καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας. Η αποζημίωση αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 και 2 του Ν. 3198/1955. Προϋπόθεση εφαρμογής της διάταξης αυτής είναι η συγκατάθεση του εργοδότη στην αποχώρηση από την εργασία του μισθωτού.

Περίληψη

Μισθωτοί που συνδέονται με σχέση εργασίας αόριστης διάρκειας και έχουν συμπληρώσει δεκαπενταετή υπηρεσία στον ίδιο εργοδότη ή το προβλεπόμενο από τον οικείο ασφαλιστικό οργανισμό όριο ηλικίας και, αν δεν προβλέπεται αυτό, το 65ο έτος της ηλικίας τους, αποχωρώντας από την εργασία τους με την συγκατάθεση του εργοδότη, δικαιούνται το ήμισυ της οριζόμενης αποζημιώσεως για την περίπτωση απροειδοποίητης καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας.

Η αποζημίωση αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 και 2 του Ν. [3198/1955](#). Προϋπόθεση εφαρμογής της διάταξης αυτής είναι η συγκατάθεση του εργοδότη στην αποχώρηση από την εργασία του μισθωτού.

Η συγκατάθεση (συναίνεση) αυτή πρέπει να παρέχεται πριν από την αποχώρηση του μισθωτού, μπορεί δε να είναι έγγραφη ή προφορική, ρητή ή σιωπηρή, αρκεί, στην τελευταία περίπτωση, να είναι σαφής και αναμφίβολη συναγόμενη εμμέσως από την συμπεριφορά του δηλούντος, ενόψει και των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης περιπτώσεως. Η κρίση δε του δικαστηρίου της ουσίας, ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση προκύπτει συγχρόνως συμπερασματικά και σχετική δήλωση βουλήσεως, αφορά εκτίμηση της ουσίας πραγματικών γεγονότων, η οποία ως τέτοια δεν υπόκειται, σύμφωνα με το άρθρο 561 παρ. 1 ΚΠολΔ, στον έλεγχο του Αρείου Πάγου, εκτός αν παραβιάστηκαν κανόνες δικαίου, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί, ή αν υπάρχει λόγος αναιρέσεως κατά το άρθρο 559 αριθμ. 19 και 20 ΚΠολΔ. Εξάλλου, κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, καθώς και των αποφάσεων των πρωτοδικείων, που εκδίδονται επί εφέσεων κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, αναιρέση επιτρέπεται μόνο για τους λόγους που περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 560 ΚΠολΔ. Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 560 αριθμός 1 ΚΠολΔ, δημιουργείται λόγος αναιρέσεως, αν παραβιάστηκαν κανόνες του ουσιαστικού δικαίου ή και (εκτός από τις μικροδιαφορές) τα διδάγματα της κοινής πείρας, αν αυτά αφορούν την εφαρμογή των κανόνων του δικαίου ή την υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων σ' αυτούς. Ο αναιρετικός λόγος του άρθρου 560 αριθμ. 1 ΚΠολΔ ιδρύεται όταν παραβιάζεται κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί, ενώ συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν

εφαρμοστεί, ενώ δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις αυτές καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή.

ΑΠ 1090/2012

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Β1' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Βασίλειο Λυκούδη, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη (κωλυομένου του Αντιπροέδρου Ηλία Γιαννακάκη), Βαρβάρα Κριτσωτάκη, Ανδρέα Δουλγεράκη, Δημήτριο Κόμη και Ασπασία Καρέλλου (κωλυομένου του Αρεοπαγίτη Σπυρίδωνος Ζιάκα), Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 22 Μαΐου 2012, με την παρουσία και του γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσειόντος: Β. Κ. του Θ., κατοίκου ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Δημήτριο Πιττερό.

Της αναιρεσίβλητης: Β. Μ. του Χ., κατοίκου ..., η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Κωνσταντίνο Ψαρρό.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 13-11-2008 αγωγή της ήδη αναιρεσίβλητης, που κατατέθηκε στο Ειρηνοδικείο Κομοτηνής. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 99/2009 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 41/2010 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσειών με την από 28-6-2010 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Δημήτριος Κόμης διάβασε την από 15-5-2012 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση αναίρεσεως.

Ο πληρεξούσιος του αναιρεσειόντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως, ο πληρεξούσιος της αναιρεσίβλητης την απόρριψή της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά την διάταξη του [άρθρου 8 εδάφ. α'](#) του Ν. [3198/1955](#), μισθωτοί που συνδέονται με σχέση εργασίας αόριστης διάρκειας και έχουν συμπληρώσει δεκαπενταετή υπηρεσία στον ίδιο εργοδότη, με την έννοια του [άρθρου 6 παρ. 1](#) του Ν. [2112/1920](#), ή του Β.Δ. της 16/18-7-1920, ή το προβλεπόμενο από τον οικείο ασφαλιστικό οργανισμό όριο ηλικίας και, αν δεν προβλέπεται αυτό, το 65ο έτος της ηλικίας τους, αποχωρώντας από την εργασία τους με την συγκατάθεση του εργοδότη, δικαιούνται το ήμισυ της οριζόμενης από το Ν. [2112/1920](#), όπως τροποποιήθηκε μεταγενεστέρως, ή το παραπάνω Β.Δ. της 16/18-7-1920 αποζημιώσεως για την περίπτωση απροειδοποίητης καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας.

Η αποζημίωση αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με το [άρθρο 5 παρ. 1 και 2](#) του Ν. [3198/1955](#). Προϋπόθεση εφαρμογής της ως άνω διατάξεως του [άρθρου 8 εδάφ. α'](#) του Ν. [3198/1955](#) είναι η συγκατάθεση του εργοδότη στην αποχώρηση από την εργασία του μισθωτού.

Η συγκατάθεση (συναίνεση) αυτή πρέπει να παρέχεται πριν από την αποχώρηση του μισθωτού, μπορεί δε να είναι έγγραφη ή προφορική, ρητή ή σιωπηρή, αρκεί, στην τελευταία περίπτωση, να είναι σαφής και αναμφίβολη συναγόμενη εμμέσως από την συμπεριφορά του δηλούντος, ενόψει και των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης περιπτώσεως. Η κρίση δε του δικαστηρίου της ουσίας, ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση προκύπτει συγχρόνως συμπερασματικά και σχετική δήλωση βουλήσεως, αφορά εκτίμηση της ουσίας πραγματικών γεγονότων, η οποία ως τέτοια δεν υπόκειται, σύμφωνα με το άρθρο 561 παρ. 1 ΚΠολΔ, στον έλεγχο του Αρείου Πάγου, εκτός αν παραβιάστηκαν κανόνες δικαίου, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί, ή αν υπάρχει λόγος αναιρέσεως κατά το άρθρο 559 αριθμ. 19 και 20 ΚΠολΔ. Εξάλλου, κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, καθώς και των αποφάσεων των πρωτοδικείων, που εκδίδονται επί εφέσεων κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, αναίρεση επιτρέπεται μόνο για τους λόγους που περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 560 ΚΠολΔ. Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 560 αριθμός 1 ΚΠολΔ, δημιουργείται λόγος αναιρέσεως, αν παραβιάστηκαν κανόνες του ουσιαστικού δικαίου ή και (εκτός από τις μικροδιαφορές) τα διδάγματα της κοινής πείρας, αν αυτά αφορούν την εφαρμογή των κανόνων του δικαίου ή την υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων σ' αυτούς. Ο αναιρετικός λόγος του άρθρου 560 αριθμ. 1 ΚΠολΔ ιδρύεται όταν παραβιάζεται κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί, ενώ συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν εφαρμοστεί, ενώ δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις αυτές καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή.

Στην προκείμενη περίπτωση, το Πολυμελές Πρωτοδικείο Ροδόπης, κρίνοντας επί της από 13-11-2008 ένδικης αγωγής της ήδη αναιρεσίβλητης, ύστερα από έφεση του ήδη αναιρεσιόοντος κατ' αυτής και της υπ' αριθμ. 99/2009 απόφασεως του Ειρηνοδικείου Κομοτηνής, δέχθηκε, με την προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 41/2010 απόφασή του, μετά από εκτίμηση των αποδείξεων, εκτός άλλων, και τα ακόλουθα, που ενδιαφέρουν εδώ: Η ενάγουσα - αναιρεσίβλητη γεννήθηκε στις 18-8-1958 και στις 18-8-2008 συμπλήρωσε το πεντηκοστό έτος της ηλικίας της. Από την 1-9-89 έως τις 19-8-2008 (εκ προφανούς παραδρομής αναφέρεται 2009) εργαζόταν ως πωλήτρια στο καφεκοπτείο - κατάστημα εμπορίας καφέ και συναφών ειδών του εναγομένου - αναιρεσιόοντος, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. Λόγω προβλημάτων υγείας που αντιμετώπιζε και της αγωνίας της για την μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, η ενάγουσα άρχισε να ερευνά, από τις αρχές του έτους 2008, την δυνατότητα πρόωρης συνταξιοδότησής της, η οποία θα καθίστατο δυνατή στις 18-8-2008, οπότε θα συμπλήρωνε το πεντηκοστό έτος της ηλικίας της, ενώ είχε και ένα ανήλικο τέκνο, γεννηθέν στις 26-8-1996. Άλλωστε, ήδη προ τριών περίπου ετών είχε αποκτήσει το δικαίωμα αξιοποίησεως της ευμενούς για τους εργαζόμενους διατάξεως του [άρθρου 8 εδάφ. α'](#) του Ν. [3198/1955](#), λόγω συμπληρώσεως δεκαπέντε ετών εργασίας στην επιχείρηση του εναγομένου, ώστε να

αποχωρήσει από την εργασία της με την συγκατάθεσή του, λαμβάνοντας το ήμισυ της αποζημίωσης, που θα ελάμβανε αν αυτός κατήγγειλε απροειδοποίητα την σύμβαση εργασίας της. Η ενάγουσα - δέχθηκε στη συνέχεια το Πολυμελές Πρωτοδικείο - από τις αρχές του έτους (2008) ανακοίνωσε στον εναγόμενο την πρόθεσή της να αποχωρήσει από την εργασία της, από την οποία απουσίαζε από 12-2-2008 έως 15-7-2008, με διαδοχικές αναρρωτικές άδειες, λόγω χειρουργικής επεμβάσεως κήλης, στην οποία υποβλήθηκε. Από 16-7-2008 έως 17-8-2008 η ενάγουσα απουσίαζε από την εργασία της, λαμβάνοντας την ετήσια κανονική άδεια αναψυχής που edικαιούτο. Κατά την διάρκεια αυτών των μηνών, αν και δεν εργαζόταν, επισκεπτόταν τον εναγόμενο στην επιχείρησή του, συζήτησε μαζί του και του ανακοίνωσε ότι οριστικοποίησε την απόφασή της να συνταξιοδοτηθεί. Για το σκοπό αυτό - όπως δέχεται το Πολυμελές Πρωτοδικείο - ο εναγόμενος στις 9-7-2008 υπέγραψε τα δύο έντυπα του Ι.Κ.Α. με στοιχεία Σ5 και Σ6, στα οποία αναφέρεται το ονοματεπώνυμο της ενάγουσας, ο συνολικός χρόνος εργασίας της και η ειδικότητά της. Ο εναγόμενος ισχυρίζεται, ότι δεν αντιλήφθηκε ότι υπέγραψε τα έντυπα αυτά με σκοπό την συνταξιοδότηση της ενάγουσας, αλλά θεωρούσε ότι επρόκειτο για απαραίτητα δικαιολογητικά για την παράταση των αναρρωτικών αδειών της και την λήψη του σχετικού επιδόματος από το Ι.Κ.Α. Είναι αληθές - είτε το Πολυμελές Πρωτοδικείο - ότι στα συγκεκριμένα έντυπα δεν αναφέρεται οτιδήποτε σχετικό με την συνταξιοδότηση της ενάγουσας, ούτε μάλιστα σε ποια δημόσια αρχή απευθύνονται αυτά. Παρά ταύτα, δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός του εναγομένου, ότι δεν συγκατατέθηκε στην αποχώρηση της ενάγουσας από την εργασία της, καθόσον η συγκατάθεση αυτή δεν απαιτείται να είναι γραπτή, αλλά μπορεί να είναι και προφορική, αρκεί να μη καταλείπεται αμφιβολία για το περιεχόμενό της. Επομένως, δεν αποτελούσε προϋπόθεση της συγκατάθεσής του να μνημονεύεται αυτή με πανηγυρικό τρόπο στα δύο ανωτέρω έντυπα ή σε άλλο έγγραφο. Το σημαντικότερο δε στοιχείο - όπως δέχεται επίσης το Πολυμελές Πρωτοδικείο - από το οποίο το Δικαστήριο άγεται στο συμπέρασμα ότι ο εναγόμενος συγκατατέθηκε στην αποχώρηση της ενάγουσας από την εργασία της, είναι ότι τα δύο αυτά έντυπα υπογράφηκαν μεν στις 9-7-2008, αλλά αναφέρονται σε μελλοντικό χρόνο, δηλαδή αναγράφεται σ' αυτά, ότι η ενάγουσα εργάστηκε στην επιχείρηση του αντιδίκου της έως τις 18-8-2008. Η εργασία της, όμως, έως τις 18-8-2008 ήταν δυνατόν να βεβαιωθεί μόνο μετά από την πάροδο της ημερομηνίας αυτής, δηλαδή, τουλάχιστον από τις 19-8-2008, διότι μόνο από τότε θα καθίστατο γεγονός δεκτικό βεβαιώσεως. Η εκ των προτέρων, δηλαδή από τις 9-7-2008, ως άνω δήλωση αποδεικνύει ότι ήδη από τις 9-7-2008 ο εναγόμενος γνώριζε ως καταληκτική ημερομηνία της παραμονής της ενάγουσας στην επιχείρησή του την 18-8-2008, δηλαδή την ημερομηνία που αυτή θα συμπλήρωνε το πεντηκοστό έτος της ηλικίας της, και για το λόγο αυτό δέχθηκε να βεβαιώσει μελλοντικό γεγονός. Δεν θα το βεβαίωνε, εάν δεν ήταν σίγουρος ότι έτσι επρόκειτο να συμβεί, αφού αυτό είχε συμφωνηθεί μεταξύ τους Επομένως, υπογράφοντας τα δύο παραπάνω έντυπα, γνώριζε ότι πράττοντας έτσι διευκόλυνε την ενάγουσα στην συλλογή των απαραίτητων για την συνταξιοδότησή της εγγράφων. Από τα περιστατικά αυτά - συνεχίζει το Πολυμελές Πρωτοδικείο - αποδεικνύεται, ότι ο εναγόμενος συγκατατέθηκε, αρχικά προφορικά, στην αποχώρηση της ενάγουσας από την επιχείρησή του. Η σχετική δήλωση της βούλησής του ήταν σαφής και ανεπιφύλακτη και έλαβε πιο επίσημη μορφή στις 9-7-2008, με την υπογραφή των εν λόγω εντύπων. Η στάση του δε αυτή δεν μεταβλήθηκε καθόλου κατά το επόμενο χρονικό διάστημα. Κατά συνέπεια, οι διάδικοι είχαν συμφωνήσει, ότι η σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, που τους συνέδεε, θα έληγε στις 18-8-2008,

που η ενάγουσα θα συμπλήρωνε το πεντηκοστό έτος της ηλικίας της, χωρίς να εξαρτήσουν την λύση της από οποιαδήποτε περαιτέρω δήλωσή τους, όρο, αίρεση ή προθεσμία. Έτσι, όταν έφθανε η 18-8-2008, η μεταξύ τους σύμβαση εξαρτημένης εργασίας θα έληγε αυτοδικαίως. Την ημέρα εκείνη, δηλαδή την 18-8-2008 - δέχθηκε ακολούθως το Πολυμελές Πρωτοδικείο - ο εναγόμενος βρέθηκε προ της ανάγκης να αποζημιώσει την ενάγουσα και για το λόγο αυτό μετέβαλε την συμπεριφορά του απέναντί της και αντί να της καταβάλει την αποζημίωση, την προέτρεψε να εργαστεί. Η συμπεριφορά του αυτή αποδίδεται παραστατικά με την φράση "της έδωσε την ποδιά να δουλέψει", την οποία χρησιμοποίησε δύο φορές ο μάρτυράς του (ανταποδείξεως) στην κατάθεσή του, κατά την ακροαματική διαδικασία ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου. Αυτή η μεταστροφή της συμπεριφοράς του εναγομένου δεν οφείλεται στην επιθυμία του να παραμείνει η ενάγουσα στην επιχείρησή του, αλλά πρόκειται για αμυντική αντίδρασή του απέναντι στην απαίτησή της για καταβολή αποζημιώσεως. Το οικονομικό κίνητρο για την μεταβολή της συμπεριφοράς του εναγομένου επιβεβαιώνεται από το περιεχόμενο της κατάθεσης του μάρτυρα αποδείξεως, ο οποίος κατέθεσε ότι η μεταβολή της στάσης του εναγομένου οφείλεται στην ενημέρωσή του από την λογίστριά του σχετικά με το ποσό της αποζημιώσεως. Εξαιτίας της συμπεριφοράς αυτής του εναγομένου στις 18-8-2008, η ενάγουσα αποχώρησε από το κατάστημά του, χωρίς να αποζημιωθεί, και τότε αυτός ανήγγειλε αυθημερόν, εγγράφως, στον Οργανισμό Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) ότι η ενάγουσα αποχώρησε οικειοθελώς από την εργασία της. Αν και η προθεσμία καταθέσεως της έγγραφης αυτής αναγγελίας ήταν οκταήμερη (άρθρο 2 παρ. 1 του Ν. [2556/1997](#)), ο εναγόμενος την κατέθεσε αυθημερόν και μάλιστα χωρίς την υπογραφή της ενάγουσας, διότι η τελευταία δεν θεωρούσε ότι αποχωρεί οικειοθελώς από την εργασία της, ώστε να υπογράψει το σχετικό έντυπο. Η αποχώρηση της ενάγουσας από την εργασία της αναγγέλθηκε την ίδια κιόλας ημέρα, με σκοπό να εμφανισθεί ότι πρόκειται για μία τυπική αποχώρηση εργαζομένης από την εργασία της και όχι για συμπεφωνημένη αποχώρηση στο πλαίσιο της διατάξεως του [άρθρου 8 εδάφ. α'](#) του Ν. [3198/1955](#), γεγονός το οποίο, όμως, δεν είναι αληθές, σύμφωνα με τα αποδειχθέντα. Γίνεται ακόμη δεκτό από το Πολυμελές Πρωτοδικείο, ότι στην ίδια προσπάθεια του εναγομένου αποφυγής καταβολής της οφειλόμενης στην ενάγουσα αποζημιώσεως εντάσσεται και η αποστολή προς αυτήν της από 20-8-2008 εξώδικης δήλωσης, με την οποία δήλωνε στην ενάγουσα, εκ των υστέρων, ότι δεν συγκατατίθεται στην αποχώρησή της από την επιχείρησή του. Η δήλωση αυτή - όπως δέχεται το Πολυμελές Πρωτοδικείο - δεν ασκεί καμία έννομη επίδραση στο δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει την από το νόμο οριζόμενη αποζημίωση, διότι απευθύνθηκε στην ενάγουσα και περιήλθε σ' αυτήν μετά από την τελείωση της δικαιοπραξίας και την επέλευση των εννόμων συνεπειών, στις οποίες αποσκοπούσαν οι διάδικοι όταν συμφώνησαν να αποχωρήσει η ενάγουσα από την εργασία της. Με βάση τις παραδοχές αυτές, το Πολυμελές Πρωτοδικείο κατέληξε στη κρίση, ότι ο εναγόμενος παρείχε την συγκατάθεσή του στην αποχώρηση της ενάγουσας από την επιχείρησή του και ότι η διαφοροποίηση της συμπεριφοράς του στις 18-8-2008 και στις 20-8-2008 ουδεμία έννομη συνέπεια επιφέρει. Έτσι επικύρωσε κατά τούτο, με απόρριψη του σχετικού λόγου της εφέσεως του εναγομένου, την πρωτόδικη απόφαση (99/2009 του Ειρηνοδικείου Κομοτηνής), που είχε αποφανθεί ομοίως. Κρίνοντας έτσι το Πολυμελές Πρωτοδικείο, που δίκασε ως Εφετείο, δεν παραβίασε την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 8 εδάφ. α' του Ν. [3198/1955](#), αλλά ούτε και τα διδάγματα της κοινής πείρας. Και αυτό γιατί πράγματι, με βάση τις ως άνω παραδοχές του, η αναιρεσίβλητη, αποχωρώντας από

την εργασία της στην επιχείρηση του αναιρεσειόντος, με τον οποίο συνδεόταν με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, ύστερα από συμπλήρωση υπερδεκαπενταετούς εργασίας, με την ρητή συγκατάθεση (συναίνεση) του αναιρεσειόντος, που παρασχέθηκε πριν από την εν λόγω αποχώρησή της (αναιρεσίβλητης) από την εργασία της αυτή, εδικαιούτο να λάβει την προβλεπόμενη από το [άρθρο 8 εδάφ. α'](#) του Ν. [3198/1955](#) αποζημίωση. Επομένως, ο πρώτος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως, από το άρθρο 560 αριθμός 1 ΚΠολΔ (εσφαλμένα αναφέρεται στο αναιρετήριο από το άρθρο 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ), με τον οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα, είναι αβάσιμος. Με τους δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο (τελευταίο) λόγους της αιτήσεως αναιρέσεως αποδίδονται στην προσβαλλόμενη απόφαση πλημμέλειες από το άρθρο 559 αριθμ. 11 ΚΠολΔ (με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως), από το άρθρο 559 αριθμ. 12 ΚΠολΔ (με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως), από το άρθρο 559 αριθμ. 19 ΚΠολΔ (με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως) και από το άρθρο 559 αριθμ. 20 ΚΠολΔ (με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως). Δεδομένου, όμως, ότι η προσβαλλόμενη είναι απόφαση Πολυμελούς Πρωτοδικείου, που έκρινε επί εφέσεως κατά αποφάσεως Ειρηνοδικείου, οι ως άνω λόγοι αναιρέσεως είναι απαράδεκτοι, αφού δεν προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 560 ΚΠολΔ ότι μπορούν να προταθούν κατά της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

Μετά από αυτά, η κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της και να καταδικασθεί ο ηττώμενος αναιρεσειών στη δικαστική δαπάνη της αναιρεσίβλητης (άρθρα 176 και 183 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 28-6-2010 αίτηση του Β. Κ. για αναίρεση της υπ' αριθμ. 41/2010 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης. Και
Καταδικάζει τον αναιρεσειόντα στη δικαστική δαπάνη της αναιρεσίβλητης, την οποία ορίζει στον ποσό των χιλίων οκτακοσίων (1.800) ευρώ.
Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 5 Ιουνίου 2012. Και
Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 21 Ιουνίου 2012.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ